

Tillæg A til overenskomsten indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende afviklingen af deltagerlandenes udestående betalingsmellemværende pr. 30. juni 1950.

I *tillæg B* er der givet en række detaljerede bestemmelser for fremgangsmåden ved et medlemslands udtræden af unionen og ved dennes likvidation.

Ved fremsættelsen af forslaget udtalte *udenrigsministeren*, efter udførligt at have gjort rede for principperne i den nye betalingsordning, bl. a.:

„Den europæiske betalingsunion har kun fungeret i godt et halvt år, og det er endnu for tidligt at vurdere dens virksomhed eller udtale sig om dens levedygtighed i den nuværende form. Det må erindres, at betalingsunionen blev planlagt i forventning om en forholdsvis rolig økonomisk udvikling, og at denne forventning jo desværre i de forløbne måneder ikke er blevet opfyldt. Det har vist sig, at der indenfor betalingsunionen hurtigere, end man kunne forvente, har udviklet sig yderliggående debitor- og kreditorpositioner, således havde Tyskland i løbet af få måneder opbrugt hele sin kvote, og det blev nødvendigt at træffe foranstaltning til særlige kreditydelser til Tyskland. På den anden side er lande som England og Frankrig kommet i en udpræget kreditorstilling overfor unionen. Disse problemer vil sikkert blive fremdraget, når betalingsunionens virksomhed i løbet af sommeren bliver underkastet en kritisk gennemgang indenfor organisationen, og der må da tages stilling til, hvorvidt det i lys af erfaringerne og den internationale økonomiske udvikling måtte være nødvendigt på visse punkter at revidere overenskomsten og tilpasse den til de ændrede forhold.

Disse spørgsmål hører dog fremtiden til, og trods begyndelsesvanskelighederne har man vist lov til at sige, at oprettelsen af den europæiske betalingsunion betyder et meget værdifuldt bidrag til fremme af den økonomiske udvikling i Vesteuropa og til skabelsen af friere samhandelsformer mellem deltagerlandene. Betalingsunionen bliver derved også et vidnesbyrd om den ægte samarbejdsvilje mellem landene i Vesteuropa og om pariserorganisationens effektivitet og styrke.“

Forslaget til beslutning mødte på rigsdagen tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af kommunisterne, hvis ordfører i folketinget, *Aksel Larsen*, som begrundelse for sin modstand mod tilslutning til betalingsordningen bl. a. udtalte:

„Vi er af den opfattelse, at en godkendelse af denne overenskomst om oprettelse af en såkaldt europæisk betalings-